

Literatuurdidactische analyse

Dimensies	Indicatoren	Toelichting complicerende factoren
Algemene vereisten	Bereidheid	Het boek is qua taal goed te doen, maar vergt wel enig doorzettingsvermogen voor N3 vanwege de toon en de dikte van het boek.
	Interesses	Sluit aan bij leefwereld van adolescent met verzet tegen hypocrisie van volwassenen en maatschappelijke instituties en met voorkeur voor grensoverschrijdend gedrag (drankgebruik, spijbelen, prostitutie).
	Algemene kennis	Enige kennis van tweedegeneratieproblematiek is handig, maar niet per se noodzakelijk.
	Specifieke literaire en culturele kennis	N3-lezers die ironie niet herkennen zullen het boek oninteressant vinden en zullen bovendien moeite hebben met betekenistoekenning.
Vertrouwdheid met literaire stijl	Vocabulaire	Geen ingewikkeld taalgebruik, veel dialogen.
	Zinsconstructies	Soms lastig te volgen wanneer Grunberg van het ene onderwerp plots overschakelt op het andere, zonder duidelijke overgang of typografische handreiking.
	Stijl	De schrijfstijl van Grunberg zal voor N3 de grootste belemmering vormen, aangezien hij cynisch schrijft, waarbij hij grof taalgebruik en grove grappen niet schuwt. De N3-lezer zal dit ofwel geweldig vinden of verafschuwen. N4-lezers zullen zich hier overheen kunnen zetten om te zoeken naar het verhaal erachter, maar ook hen zal de stijl opvallen, in combinatie met de bijzondere hoofdpersoon

Vertrouwdheid met literaire personages	Karakters	De ik-persoon kleurt de manier waarop we de andere personages waarnemen. De ik-persoon is tamelijk onvoorspelbaar en kwetsbaar in zijn onderzoekende houding, terwijl de andere personen, zoals zijn familie, jeugdliefde en prostituees als <i>flat characters</i> worden neergezet. De hoofdpersoon draagt dezelfde naam als de auteur; dit vraagt om reflectie op de relatie tussen auteur en diens werk.
	Aantal karakters	Zeer overzichtelijk, zeker wanneer je de tweedeling in het boek in acht neemt.
	Ontwikkeling van de karakters	Het verlangen van de ik-persoon naar geborgenheid en veiligheid lijkt gedurende het verhaal steeds meer aan de oppervlakte te komen. Het verhaal wordt daardoor steeds schrijnender, ook omdat de gebeurtenissen geen aanleiding geven te veronderstellen dat in deze behoefte voorzien gaat worden.
Vertrouwdheid met literaire procedés	Actie	Het verhaal gaat over het dagelijks leven van een opgroeiende jongen, vanaf de derde klas tot het einde van de adolescentie. Qua spanning valt er niet veel te beleven en N3-lezers haken hierdoor af, hoewel de invulling van zijn leven behoorlijk afwijkt van die van een gemiddelde jongere. Juist omdat de hoofdpersoon zo anders is, zullen N4-lezers willen doorlezen.
	Chronologie	Het boek zit boordevol flashbacks en vooruitwijzingen. Dat zal voor N3-lezers lastig zijn, hoewel zij er met stug doorlezen wel uitkomen.
	Verhaallijn(en)	Er is maar een verhaallijn. Wat het boek toch lastig te volgen maakt, zeker voor N3, is het feit dat de verbanden tussen de alinea's, hoofdstukken en soms zelfs zinnen nogal eens onduidelijk zijn. Er wordt veel niet gezegd in dit boek, voer voor N5-lezers.
	Perspectief	Het verhaal wordt verteld door de ik-persoon, die Arnon Grunberg heet en zichzelf soms Stephan noemt. Belevend en beschouwend wisselen elkaar af.
	Betekenis	Het verhaal is op N3 te lezen als een coming-of-ageroman, waarbij de ik-persoon zijn ouderlijk huis en jeugdliefde verlaat voor een eigen huis en betaalde liefde. Op N4-niveau en hoger zal de bizarre thuissituatie aanleiding geven om hierop te reflecteren, evenals de toon waarin het boek geschreven is. N4-lezers zullen de ironie en zelfspot opmerken en dit betrekken bij hun interpretatie van het verhaal. Voor N5-lezers is het interessant om zich te buigen over Grunbergs poëtica en over de vraag of hier sprake van maatschappijkritiek of particulier verzet tegen het leven.

Relevante bronnen
voor docenten

Ton Brouwers, 'Arnon Grunberg, *Blauwe maandagen*', in: *Lexicon van Literaire werken*, 'Een prototypische auteur: Arnon Grunberg', themanummer *Tijdschrift voor Nederlandse Taal-en Letterkunde*, Jaargang 126, nummer 3, 2010